

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan sveder izveniš nedelje in pravnike ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčije celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za časopis se plačuje od petrostopne peti-vrate po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Dobida — Kliment.

Skoro leto dni je tega, kar je bil finančni ravnatelj za Kranjsko, dvorni svetnik Lubeč, stopil v pokoj in je prevzel provizorično vodstvo kranjske finančne uprave nadsvetnik Dobida.

Lubeč je odstopil v prepričanju, da postane Dobida njegov naslednik. Tega prepričanja je bilo tudi vse finančno uradništvo, to mnenje je vladalo sploh med občinstvom in tudi v ministrstvu, saj je nadsvetnik Dobida znan kot jako sposoben in vesten uradnik ter se je tudi kot provizorični vodja finančnega ravnateljstva odlično obnesel.

Tudi znana politična objektivnost nadsvetnika Dobide je govorila za to, da bo Dobida finančni ravnatelj. Dobida je uradnik in samo uradnik, sicer naroden mož, a politično docela brezbarven. Iz same politične objektivnosti se niti volitev ni udeležil, da, celo javnih priredb ne. Pri zadnjih državnoborskih volitvah je bil celo direktno naprosen, naj pride volit narodno - naprednega kandidata, a nadsvetnik Dobida ni prišel volit, češ, da je samo uradnik in nič drugega kot uradnik. To je pač dokaz dovolj za Dobidovo popolno politično objektivnost in nepristranost.

A vendar se je sedaj zgodilo, da narodni, politično objektivni, v vsakem oziru sijajno kvalificirani domačin Dobida ni postal finančni ravnatelj na Kranjskem, marveč da je za to mesto imenovan tujec nadsvetnik Alojzij Kliment iz Brna.

To je sad politične mešetarije ministrskega predsednika Becka. Zgodilo se je to vsled gonje, ki so jo uprizorili klerikalci proti Dobidi.

V začetku so bili tudi klerikalci sami za to, da postane nadsvetnik Dobida finančni ravnatelj na Kranjskem. Klub klerikalnih državnih poslancev je celo storil že sklep, da se pri ministrstvu potegne za imenovanje nadsvetnika Dobide in je dr. Šusteršič naročil, da ta sklep izvrši.

Kar naenkrat pa so klerikalci premenili svoje stališče in so začeli strupeno zakulisno gonjo zoper imenovanje nadsvetnika Dobide, zahtevajoč od vlade, naj imenuje za finančnega ravnatelja na Kranjskem brnskega nadsvetnika Klimenta. Finančno ministrstvo se je tega več mesecev branilo, češ, da si ne more

želeli boljšega finančnega ravnatelja kot bi bil Dobida. Še prav zadnji čas so kar leteli telegrami z Dunaja v Ljubljano in iz Ljubljane na Dunaj, a končno je odločil klerikalni ministrski predsednik Beck in kot plačilo klerikalcem za njih izdajsko politiko in vladno hlapčevanje, kot plačilo za tlako, ki jo delajo Becku, odredil, da je bil imenovan za finančnega ravnatelja tujec Kliment. Sicer je bil Dobida imenovan dvornim svetnikom pri finančni direkciji v Ljubljani in torej ni materialno na škodi, a to na celi stvari nič ne izpreminja. Ministrstvo ga je imenovalo, ker vendar ni moglo oškodovati in kaznovati odličnega in zaslužnega uradnika za to, ker je klerikalni ministrski predsednik Beck napravil s klerikalci umazano kravjo kupčijo. Klerikalci so se Becku, ki je prav zadnji čas v hudih stiskah, prodali in Beck jih je zato plačal.

O novem finančnem ravnatelju za Kranjsko se ve doslej samo eno, da je proniciran klerikalec. S tem je pa tudi že pojasnjeno — vse.

Dobida je domačin, Dobida pozna razmere v deželi, pozna vsakega uradnika in vsakega človeka, pozna potrebe ljudstva, je odličen strokovnjak in kar je pri finančni posebnosti pomena, je pravičen uradnik. Streberji in koristolovci imajo pri finančni lepo priliko se odlikovati: Kolikor več davkov izprešajo, toliko bolj so zgoraj zapisani. Dobida pa ni bil fiskalist, nego pravičen od skrajnosti in je ljudstvo varoval kolikor je bilo mogoče.

In proti temu možu, ki je povrh še politično indiferenten, so klerikalci intrigirali in rogovili, kolikor so mogli, proti temu domačinu so uprizarili sramotno gonjo, samo da so na mesto finančnega ravnatelja spravili moža, ki ne pozna razmer in ljudi v deželi, ki je tujec in ki so ga klerikalci dvignili na ščit samo zato, ker je — klerikalec.

Zakaj so šli klerikalci v boj zoper Dobido? Da so smatrali Dobido za izbornega uradnika, ki jamči, da bo finančna uprava dobra in ki je politično nepristranski, to priča sklep klerikalnega kluba, potegniti se pri ministrstvu za Dobido. Premenili pa so klerikalci ta svoj soglasni sklep, ker so iztaknili v osebi klerikalca Klimenta drugega kandidata, ker jim je kot brezdomovincem vsak klerikalec, če je prav tujec, vedno bližji, kakor politično nepristranski narod-

njak. Od Dobide niso mogli klerikalci pričakovati, da bo v uradu na korist klerikalcem krivičen, da bo svojo uradno moč zlorabljal v prid klerikalcev, da bo pri uradnih vplival v klerikalnem smislu in pri različnih davkih in davščinah klerikalce protežiral. Samo popolno pravičnost in nepristranost so smeli klerikalci pričakovati od Dobide. Nastop klerikalcev zoper narodnjaka Dobido in na korist tujcu Klimentu priča, da klerikalcem ni dovolj pravičen in nepristranski uradnik, nego da hočejo imeti za finančnega ravnatelja moža, ki bo pokoren sluga klerikalni stranki in ki bo če treba tudi krivičen in pristranski, če bo to v interesu klerikalcev.

Bomo videli, v koliko bo novi finančni ravnatelj Kliment opravičil klerikalne nade. Prepričan naj bo, da ga sprejmemo z največjo nezaupnostjo, da vidimo v njem človeka, ki ga smatrajo klerikalci za svojega strankarja, da bomo zato svoj smodnik imeli na suhem in da mu bomo strogo gledali na prste.

Postopanju ministrskega predsednika Becka se nič ne čudimo. Podkupovanje strank ga drži na krmilu. Kadar kako stranko rabi, pa ji izpolni kako željo; kadar je v zadregi, pa odkupi od posamičnih strank kak nujni predlog ali kako drugo stvar, ki bi mu mogla delati napoto. Tako se je zgodilo tudi tu. Skoro leto dni niso mogli klerikalci ničesar doseči; zdaj, ko jih je Beck rabil, jih je pa kupil s tem, da jim je imenoval Klimenta za finančnega ravnatelja.

Slovenska javnost pa je iz tega slučaja novič spoznala, kako podla, koristolovska in propadla stranka ciničnih brezdomovincev so klerikalci in da zahteva občna korist, da se ta sramotna stranka pobija z vsemi sredstvi in z največjo brezobzirnostjo.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 29. junija. Poslanska zbornica bo začela jutri razpravljati o prvem izmed 19 nujnih predlogov, namreč o nujnem predlogu poslanca Breiterja zaradi reforme vojaškega častnega postopanja. Popoldne se zbera klubovi načelniki k zopetnemu posvetovanju, da določijo končno program za preostalo zasedanje do počitnic.

Državni proračun pred gosposko zbornico.

Dunaj, 29. junija. Menda pravi, odkar obstoji gosposka zbornica, se je zgodilo večeraj, da je nastopila ostra opozicija proti državnemu proračunu. Opozicija je bila naperjena le proti proračunu naučnega ministrstva zaradi znane Wahrmondove afere ter je sploh bil njegov proračun že v nevarnosti, kar bi imelo za posledico delno ali popolno ministr. krizo. Končno je le zmaga večina svobodomiselnih in sploh treznimi-slehih članov proti klerikalnim reakcionarcem ter je bil ves proračun po daljši debati sprejet. Pri glasovanju proračuna za naučno ministrstvo so zapustili dvorano skoraj vsi člani desnice, par članov srednje stranke in štirje češki člani. Najhujše je napadal v svojem govoru profesorja Wahrmonda, vseučiliščne rektorje, profesorje in svobodomiselnodijaštvo vodja desnice grof Thun. Odgovarjal je v imenu naučnega ministra ministrski predsednik baron Beck, ki je med drugim rekel, da pravega verskega prepričanja ni mogoče braniti s policijskimi odredbami in da nauki katoliške cerkve ne potrebujejo policijskega kordona. Katoliška cerkev lahko obstoji, ako se tudi popolnoma spoštuje znanost in njena svoboda.

Kongres slovanskih dijakov v Pragi.

Praga, 29. junija. Vseslovenski dijaški kongres je sprejel z ozirom na sobotni govor grofa Thuna v gosposki zbornici resolucijo, v kateri zbrani dijaki vseh slovanskih narodnosti protestirajo proti stremljenju, da bi se avstrijske visoke šole poklerikalile ter izjavljajo, da se bodo vedno bojevali za svobodo vesti in uka na visokih šolah. V tem boju bodo šli skupno z vsemi naprednjaki brez razlike narodnosti.

Nov politični kurz na Ogrskem.

Budimpešta, 29. junija. Rumunsko glasilo »Lupta« poroča, da je minister notranjih del grof Andrássy izdal za vse višje upravne uradnike zaupno naredbo, v kateri se jim naroča, naj se prične v treh letih nemadžarskih jezikov, ki se govorijo v njihovem okolišu. Imenovani

list iz tega sklepa, da si vlada prizadeva skleniti z narodnostmi mir.

Angleško-ruski dogovor zaradi Macedonije.

Carigrad, 29. junija. Turška vlada je razposlala svojim poslanikom okrožnico, v kateri se pozivajo, naj se informirajo o angleško-ruskem dogovoru, ki se je sklenil nedavno v Revalu ter naj takoj izjavijo, da turška vlada nikoli ne privoli, da bi se ločili izdatki za vojaštvo od izdatkov za civilno upravo, kar sta baje sklenila v Revalu angleški kralj in ruski car.

Izid veleizdajske pravde na Cetinju.

Cetinje, 29. junija. Včeraj je bila izrečena razsodba o znani veleizdajski pravdi. Sodba se glasi: na smrt se obsodijo bivši poslanec Vaso Gjulafić in dijak Vojvodić, inecontumaciam pa Marko Daković, Todor Božović, Ivan Djanović in Peter Novaković. Več obtožencev je bilo obsojenih od šestletne do doživetne ječe. Tipograf Rajković, ki se je skesal ter izdal celo zaroto policiji in bivši ministrski predsednik Radović sta dobila po 15 let težke ječe, 13 obtožencev je obsojenih v zapor od 2 do 10 let. Trije obtoženci so bili oproščeni.

Strahovlada v Perziji.

London, 29. junija. Šah je izdal proklamacijo, s katero se nad celo Perzijo proglašuje vojno stanje ter se daje ruskemu polkovniku Lijakovu popolna oblast in proste roke, da nastopa z vso strogostjo proti nemirnemu ljudstvu. Shodi in nošnja orožja so prepovedani pod smrtno kaznijo. Zopet so zaprli več poslancev. — Z druge strani pa se poroča, da je šah razpustil parlament in senat ter odredil nove volitve, da bo obe zbornici otvoril že tekom treh mesecev. Napram zastopnikom Anglije in Rusije je zagotavljal šah, da ne misli odvzeti ljudstvu koncesij, ki sta mu jih dala on in njegov oče. Ob enem je izdal šah splošno pomiloščenje, iz katerega so izvzete le tri osebe. (Sedaj, ko so že večino narodnih voditeljev in politikov pomorili!) Splošno mnenje je vsled tega na šahovi strani.

Petrograd, 29. junija. Vsled posredovanja ruskega poslanika je

LISTEK.

Spomin na preteklost.

V jubilejskem letu živimo. Visoko pluskajo valovi patriotizma. Vsi tisti, ki hrepene po redovnih in odlikovanjih, so že kar vrtoglavi s tega prizadevanja, da bi obrnili naše pozornost »odločilnih krogov« in jih prepričali, da zaslužijo primerno priznanje za svoje navadno prav lukrativno »patrijotično« delovanje na različnih poljih.

Jubilejsko leto rodi tudi posebno literaturo. Pri Nemcih že sili na dan. Človeka kar mraz trese, mraz v najhujši vročini, ako čita, koliko raznovrstnih jubilejskih spisov prinese malone vsak teden. Kolikor je patrijotičnih peres, vsa so na delu. Do decembra bo ta literatura še seveda znatno narasla, tako, da bo ž njjo preplavljena vsa država.

Eno je za to literaturo posebno karakteristično, in ji daje svoj poseben značaj. To je patrijotična laž. Vse mogoče in nemogoče reči je čitati v teh knjigah, toda go le resnice, tiste ponosne resnice, ki ničesar ne polepšava in ne prikriva, ni v njih dobili. Triumf lieemerstva in nizkega klečeplastva se lahko imenuje ta literatura — ki je doslej samo še nemška — in reči se mora, da je naravnost nevredna sivolasega vladarja, ki ga je življenje obdaro-

valo s tolikimi bridkostmi, da se mu mora gabiti tako pasje prilizovanje, kakršno odseva iz te »jubilejske literature«.

Temeljna laž v tej jubilejski literaturi je, da se hoče naša doba, doba od leta 1848. predstaviti kot doba državnega sijaja in državne velikosti, kot doba znamenitega državnega napredovanja in da se v to svrhu pači resnica in utaja kar se ne da popačiti. Res se je v tej dobi marsikaj dobrega in znamenitega zgodilo in ustvarilo, a vendar je ta doba le doba državnega nazadovanja in pešanja.

Kaj je bila Avstrija še po Napoleonskih vojnah! Metternich je bil vrhovni vladar malone vse Evrope in njen duševni vodja. A kaj je Avstrija danes? Kmalu bo le še privesek Nemčije! Od leta 1848. je Avstrija izgubila najprej svoj vpliv v Nemčiji in potem svoje krasne posesti v Italiji. Na bojiščih pri Magenti, pri Solferinu in pri Kralju Gradcu so bile izvojevane odločitve, ki so preobrazile vso Evropo in potisnile Avstrijo daleč nazaj. Izgubila je prvo besedo, izgubila odločilni vpliv — za vedno. Kaj ni to vprav tragično državno nazadovanje? Zmaga maršala Radeckega, krasne zmage pri Visu in pri Kustoci — spričo izvršivših se prememb in izgub ne pomenijo drugega, kakor le tolažilne epizode. Uspeh je le to, kar prinese sad; zmaga imajo le svoj pomen, če rode realne koristi. Kaj je na tem, da je Av-

strija tako sijajno zmagala pri Kustoci in pri Visu, ko je navzlic temu zmagama izgubila Benečijo in meridajni vpliv v Evropi.

Kakor zunanja politika Avstrije ni bila srečna, tako tudi ne notranja, ne ekonomična. Saj se je mnogo storilo, a ne toliko, kakor drugod; saj je Avstrija napredovala, a zaostala je za drugimi državami; saj so se izvedle važne reforme, a ne tako srečno in dobro kakor drugod. Vsem smo na slabšem kakor druge države, glede največjega notranjega političnega problema v monarhiji, glede narodnostnega problema je pa Avstro-Ogrska v položaju tistega nesrečnika, o katerem poje nemška pesem: Auf dem Dache sitzt ein Greis, der sich nicht zu helfen weiss.

Ni naš namen tukaj razpravljati o teh stvareh, zakaj če bi jih hoteli pojasniti, bi ne bili niti do konca leta pri kraju. Opozoriti pa hočemo čitatelje le na eno stvar, ki kar kriči, za koliko smo nazadovali v dobi 130 let.

Avstrija je danes pravi eldorado klerikalizma. V nobeni evropski državi ni katoliška cerkev tako močna in bogata, tako ošabna in prepotentna, kakor v Avstriji, nikjer ni tako polnoma neomejena v prostosti kakor tu. Čim bolj se manjša mednarodna veljava Avstrije, toliko bolj rase in se večja veljava klerikalizma in katoliške cerkve v Avstriji. V tem oziru je Avstrija podobna njvi,

na kateri rase vse manj žita in vse več plevela.

Iz knjige dr. Kušaja »Joseph II. und die äusseren Kirchenverfassung Innerösterreichs« je spoznati, kako silno so se premenile razmere v Avstriji glede katoliške cerkve.

Že davno pred cesarjem Jožefom II. so začeli avstrijski vladarji uvidevati, da redovi in samostani niso koristne, marveč naravnost škodljive naprave. V samostanih pasejo lenobo ljudje, ki bi bili lahko koristni in delavni člani človeške družbe, vrh tega pa zbirajo ti samostani velika premoženja, odtegujejo torej delavnemu ljudstvu imetje in zmanjšujejo občno blagostanje. To spoznanje je napotilo že cesarja Maksimilijana I., da je leta 1518. torej pred skoro 400 leti, znatno omejil pravico samostanov, pridobivati zemljišča, in njegovi nasledniki so to postavbo ponovno klicali svojim podložnikom v spomin, zabičevali nje natančno izpolnjevanje ter jo še poosttrili.

Samostani so si zoper to postopanje države pomagali z zvijačo. Zahtevali so od vsakega redovnika in od vsake redovnice znatno »doto«, ki jo je morala prinesiti in izročiti samostanu, in tako so se zopet stekale lepe vsote v bisago.

Cesarica Marija Terezija je bila jako verna in pobožna žena. Vzlic temu je prav energično posegla v samostanske zadeve. Nikakor ni hotela, da bi samostani zbirali premoženje, ker je jemljo iz ljudstva, ki je itak

ubožno. Leta 1771. je cesarica Marija Terezija zaukazala, da »dota«, ki jo prinese redovnik ali redovnica v samostan, nikakor ne sme znašati več kot 1500 gld., in sicer v denarju, ne v zemljiščih. Tudi je ukazala, da redovniki in redovnice ne smejo več podedovati kot 200 gld., samostanom pa je cesarica Marija Terezija vzela pravico sploh kaj podedovati. Če je kdo kakemu samostanu kaj zapustil, je veljalo le tedaj, če je določil zapuščino za maše in za miloščine, a denar je vzela država v oskrbovanje in se ni izročil samostanu. Za maše se ni smelo več računati kakor po goldinarju.

Pa cesarica Marija Terezija je šla še dlje. Leta 1770. je izdala postavbo, da ne sme nihče storiti redovniške obljube, dokler ni 24 let star. Takrat so samostani najraje mlade ljudi sprejemali, seveda take, ki so imeli kaj denarja, te so najlažje zapeljali v obljubo, saj mlad človek še ne more preudariti, kaj stori s tako obljubo. Temu lovu na premožna dekleta je cesarica Marija Terezija naredila konec. Dalje je cesarica Marija Terezija odpravila samostanske ječe, izdala ostre naredbe zoper ustanavljanje novih samostanov in bratovščin in sploh prepovedala sprejemati novih članov v tretji red, hoteč s tem napraviti konec tretjeređevstvu, ki je bilo pobožni cesarici skrajno zoperno. V Lombardiji je bilo za časa cesarice Marije Terezije razpuščenih 80 samostanov. (Konec prihodnjic.)

šah dovolil, da sme biti v Teheranu in drugih perzijskih mestih omejeno število ruskih vojakov za varstvo ruskih podanikov.

Carigrad, 29. junija. Vključ šahovim obljubam je vojno sodišče večerj obsodilo na smrt dvanajst do sedanjih poslancev. Vojstvo se je navadilo ropanja ter počenja kričeča nasilstva. Polkovnik Ljajkov je gospodar položaja ter igra vlogo absolutnega in neodvisnega podkralja. Šahov tabor šteje že 10.000 oseb. Položaj je čimdalje bolj napet. Zdivjane tolpe ropajo neovirano po Teheranu. Večraj so napadle arzenal ter ropale puške in patrone.

Narodna slavnost povodom razvilitja zastave slov. pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani.

Prošlo soboto in nedeljo je slavilo mlado pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ razvilitje svojega društvenega prapora, komaj tri leta potem, ko se je preselovalo. Društvo, ki se je docela postavilo na narodno-napredni in svobodnomiselni program, je z gotovostjo pričakovalo, da bo njegov praznik tudi praznik napredne občinstva in da si bode iz te svoje prve velike slavnosti črpalo novega krepilnega navdušenja za svoje narodno delo. Toda te njegove nade se niso izpolnile v preobilni meri, kajti pogrešalo je domala oficialno udeležbo stranke, katere organizacijski del biti si je društvo samo stavilo v svoj program in pogrešalo je ob svojem slavlju še marsikoga drugega, ki se je bil čisto brez potrebe ustrašil Slovenčevega terorizma. Občinstvo seveda se je njegove slavnosti udeležilo v obili meri: več kot tisočera množica je prisostvovala razvilitju novega prapora in krog tisoč posetkov, ki je štela nedeljska ljudska veselica. To dejstvo je mlademu pevskemu društvu zadoščenje. Vzroki, da se to slavlje ni izvršilo v pričakovnem častnem slogu, je pač ta, da je društvo še mlado, da je torej še razmeroma malo znano in da se je torej z razvilitjem lastnega prapora nekoliko prenaprilo. Drugi vzrok, ki je brez dvoma še tehtnejši, pa je ta, da je iz nasprotnega političnega tabora izšla velika teroristiška agitacija proti prireditvi pevskega društva, ki si je poleg gojitve umetnosti za podlago izbralo političen program. V ostalem pa je bilo to slavlje prav lepo, kakor kaže naše strogo objektivno poročilo.

Na predvečer razvilitja zastave, v soboto, je društvo priredilo baklijado in podoknicno kumio gospe Mariji pl. Trnkoczyjevi. Ob obili udeležbi občinstva se je izpreved pomikal z društveno godbo na čelu po poglavitih mestnih ulicah na Mestni trg pred stanovanje g. kumice, kjer je sveži moški pevski zbor pod vodstvom društvenega kapelnika g. Sachsa zapel od istega g. Sachsa z nalašč za to priložnost uglasbeni in g. Mariji pl. Trnkoczyjevi posvečeni „Pozdrav“, Volaričev „Večer“ in Vogričovo „Lahko noč“. G. kumica je vrli zbor raz okno v toplih besedah zahvalila za prirejenost, udeleženci pa so ji priredili spontano ovacijo. Na to se je bakljada pomikala nazaj proti „Narodnemu domu“, kjer se je imel vršiti prijateljski sestanek. Med bakljado se je ulica kratka ploha, ki je oplašila marsikoga, da je zbežal pod krov. Na vrtu Narodnega doma se je zbralo do 300 ljudi, svirala je prav pridno Društvena godba in pevski zbor „Ljubljanskega Zvona“ je zapel nekaj ubranih in prav svežih zborov. Razvila se je nepriljena zabava, ki je trajala dokaj precej polnoči.

V nedeljo zjutraj ob devetih so se društva sestala na istem vrtu, da odkorakajo k slovesnemu razvilitju zastave pevskega društva „Ljubljanski Zvon“, ki se je potem izvršilo na trgu pred Narodnim domom, ki je bil slavnostno okrašen z mlaji in narodnimi zastavami in kjer je bil postavljen poseben z zastavami in zelenjem okrašen oder. Ob desetih so ob zvokih sokolove koračnice — godbo je oskrbovala društvena godba — na slavnostni prostor prikorakala društva: Delavsko bralno društvo Idrija, Pevsko društvo Lira — Kamnik z zastavo, Čitalnica — Šiška z zastavo, Delavsko pevsko društvo „Slavec“ — Ljubljana z zastavo, Pevsko društvo „Slovan“ — Ljubljana z zastavo, Tamburaško društvo „Zarja“ — Rožna dolina, Opleševalno društvo Rožna dolina, Slov. sidarsko in tesarsko društvo — Ljubljana z zastavo ter zastopništvo Zveze slov. pevskih društev. Pred zavitim praporom „Ljubljanskega Zvona“ so prikorakala dekleta — družice v narodni noči s pešami in svabami, deloma tudi v belih oblekah — in se v pestrem polkrogu raspustile na slavnostnem odru krog mize, ki je nanjo svonov pra-

porščak položil nerazvito novo zastavo. Slika je bila kaj pisana in lepo je bilo videti tisočglavo množico, ki se je zbrala k temu slavlju valjo žgode mu solnčnemu žaru.

Ko je dospela gospa kumica — odeta v dragoceno belo obleko — so je sprejele družice, se je začelo slovesno dejanje razvijanja. Kumica, g. Marija pl. Trnkoczyjeva je v svojem otvoritvenem nagovoru dala duška radosti, da se je v našem prijaznem stolnem mestu ustanovilo novo pevsko društvo „Zvon“, ki hoče družiti napredne ljubitelje petja in slavlja žilavost marljivega njegovega odbora, zagotavlja društvu toplih simpatij meščanstva, obramložila praporeve simbole in navduševala družtvenike, da naj ostanejo zvesti svojem praporu, ki naj jih vodi k umetnosti in v svobodo. Njen lepi nagovor je izzval živahno aklamacijo. Nato se je društveni predsednik g. Zirkelbach v vnosnih besedah zahvaljeval za požrtvovalno naklonjenost njej, ki je gre poglavita zahvala, da je mogel „Zvon“ razviti svoj prapor, zbirališče svobodnomiselnih slov. pevcev, je zaklical navdušen „živio“, ki se mu je množica občinstva iz srca odzvala. Zahvalil se je družicam, naprednim Slovenkam, udeležencem sploh in navduševal družtvenike k neomajni zvestosti svojem praporu. (Živahni živio kliči.) Nato se je vršilo slovesno zabijanje žrebčev, med katerimi je zlasti omeniti dragocen, velik graviran zlat žebelj, ki ga je poslalo slov. društvo „Ilija“ v Berge-Borbecku na Vestfalskem. Ko je gospa kumica s primernim nagovorom na zastavo pripelal krasen narodni trak in je na predsednikov poziv praporščak razvil in dvignil lepo novo zastavo, so Zvonovi pevci po navduševalnem predsednikovem nagovoru zapeli Sachsovo, nalašč za to priložnost, „Razvita naša je zastava“ (besede Ganglove). Bil je to lep moment. Nato so se starejše zastave posestrile in objele s svojo mlajšo posestrimo in narodna dekleta so jih ovenčale z zelenjem, potem pa se se društva z Društveno godbo na čelu razporedila v slavnostni obhod po mestu, ki se je točno izvršil po naznanjenem redu.

Ob eni popoldne je bil v veliki dvorani Narod. doma slavnostni banket, ki mu je predsedovala g. kumica. Vrsto napitnic je otvoril predsednik „Zvona“ g. Zirkelbach, pozdravljajoč dole slavnostne goste, pred vsem pa kumico g. Marijo pl. Trnkoczyjevo. Konstatiral je, da se niso dale izpolniti nade, ki jih je društvo gojilo glede današnjega slavlja in iskal vzrok temu v mladosti društva kakor tudi v njegovi politični barvi, ki je marsikoga brez potrebe oplašila. G. dr. Vlad. Ravnihar je govoril kot pooblaščen predstavitelj vestfalskega slov. društva „Ilija“, ki je „Zvonu“ ob tej priložnosti poslalo navdušen pismen pozdrav, katerega so slavnostni gostje sprejeli s presrečnimi ovacijami temu slov. društvu, ki v petški tujini goji slov. misel in slov. petje. Govoril pa je tudi kot zastopnik „Zveze slov. pevskih društev“, koje član je društvo „Zvon“ in napil združenju in idealnemu zvanju pevskih društev.

G. Dražil, predsednik slov. delavskega pevsk. društva „Slavec“ je v perfektnem govoru napil „Zvonu“ kot iz večine delavskemu društvu in kot gojitelju slov. pesni. Poudarjal je, da je že zdavnaj izginila razlika kaj da je kdo, kajti merodajno mora biti za nas edino to, da je slovenski pevec. Zato se mu vidi docela neumevno, zakaj je izostalo, kakor hitro je zavzela ostrejša sapa, toliko društev danes, ko smo se sestali za to, da proslavimo slovensko pesem. Za to idejo se gre, to bi morale biti nerazrušljiva vez vseh pevskih društev, ne glede na slučajnosti, ki na pevsko društvo ne morejo biti bistvene. Živahno pritrjevanje vseh udeležencev je pričelo, da je g. Dražil zadel pravo. — Gosp. Janko Pohl in je govoril imenom pevsk. društva „Lira“ — Kamnik in napil „Zvonu“, želeč mu krepkega razvoja. G. Zirkelbach je napil narodnemu ženstvu, v svojem sklepem govoru pa opravičeno ožigosal indolenco, ki se je sijajno izkazala vnovič danes. — Banket je bil zelo animiran. Restavrater „Narodnega doma“ g. Kržišnik je slavnostno pojedino oskrbel zelo okusno v vsakem oziru in za zmerno ceno. Nič manj kakor jedila se je odlikovala pijača, zlasti rdeči namizni ovček. Društvena godba (na lok) je isvaljela glasen aplavz, „Zvonov“ kvartet (gg. Lumbar, Pintar, Rus, Štamcar) pa je s svojim predavanjem naravnost fascinal. Na takem kvartetu je „Ljubljanskemu Zvonu“ odkritosrčno čestitali.

Ob 4. uri popoldne se je na okrašenem, lenčnatem in tako simpatičnem vrtu „Narodnega doma“ začela ljudska veselica. Udeležba od strani občinstva je bila velika: isdalo se je krog tisoč vstopnic. Med udeleženci smo opazili ljubljanskega župana g. Ivana Hribarja in več občinskih sve-

tovalcev. Postavljeni so bili običajni šotori: šotor za šampanjec je bila gospodarica g. M. pl. Trnkoczyjeva in g. Rušova, šotor za pečov slaščice in slašede je vodila g. Zirkelbachova, šotor za šopke pa g. Lumbarjeva, ki so jim asistiral narodna dekleta v narodni noči. Zabava je bila nepriljena in prisrčno vesela. Svirala je Društvena godba in nastopala so posamezna pevstva društva kakor tudi združen zbor, ki ga je vodil kapelnik g. Sachs in šela za svoja izvajanja neudušljivo priznanje. Zlasti je vzbudila pozornost kamniška „Lira“, ki ji je občinstvo priredilo hrupne ovacije. Odlikoval se je „Slavec“, „Zvon“ pa si je s svojimi preciznimi točkami isnova utrdil simpatije. Zlasti priljubljen je njegov že zgoraj omenjeni kvartet. Na večer se je vžgal umetelen ogenj, v areni pa se je razvil živahen ples. Veselo vrvenje je vladalo še preko polnoči. Pohvalno je omeniti, da restavrater g. Kržišnik svoji dobri pijači in kuhinji ni za to priliko nastavljal prav nič višjih cen.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 30. junija.

— **Imenovanje pri finančnem ravnanstvu.** „Slovenec“ je v soboto poročal, da je g. Dobida imenovan dvornim svetnikom v finančnem ministrstvu in je z vprav prelasko hinavščino dostavil: „V narodnem interesu slovenstva je pa tudi z veseljem pozdravljati, da je poklican dvorni svetnik Dobida v finančno ministrstvo. S pridobjenjem visokega uradnika slovenske narodnosti ministrstvu je ojačen slovenski element v velevažnem centralnem uradu.“ — Kdor ve, s kako hudobno srditostjo so se klerikalci skoro eno leto vojskovali zoper dvornega svetnika Dobida, bo znal primerno zaničevati „Slovenčev“ licemerstvo. Nedeljska „Wiener Zeitung“ je prijavila imenovanje gg. Dobida in Klimenta, a glej, tu ni nič čitati, da pride gosp. Dobida v ministrstvo, marveč tu je čitati črno na belem, da je g. Dobida imenovan dvornim svetnikom v območju finančnega ravnanstva za Kranjsko. Ministrstvo sicer lahko še pokliče vsakega uradnika, a v status ministrskih uradnikov g. Dobida ni sprejet in je prej verjetno da ostane na Kranjskem — če bo hotel sploh službovati pod mlajšim ravnateljem, ki ga je ispodrinil samo kar mora Beck svojo pozicijo ohranjati s korupcijo — kakor da pride na Dunaj. „Slovenec“ se dela v zgoraj citirani notici močno vnetega za ojačenje slovenskega elementa v ministrstvu. Ali nam neče pojasniti klub klerikalnih poslancev, kako se bo slovenski element v velevažnem centralnem uradu ojačil s tem, da pride vladni svetnik Haas kot dvorni svetnik v delavsko ministrstvo in da pride v to ministrstvo tudi baron Schlosser oba seveda kot zastopnika Slovencev?!

— **Novega finančnega ravnatelja** je pozdravil „Slovenec“ z naravnost sumljivim navdušenjem. To kaže, da smatrajo klerikalci novega finančnega ravnatelja za klerikalnega strankarja. Kogar „Slovenec“ hvali, ta je gotovo sumljiv. Kar se tiče osebe novega finančnega ravnatelja, je o njem znano, da je služboval nekaj časa v Velikovecu na Koroškem. Tam se je pač naučil slovenski, kolikor je rabil za izpolnjevanje svojih uradnih dolžnosti, a da je Slovan in kak prijatelj Slovencev, tega pač ni nikdar pokazal. „Slovenec“ ve tudi povedati, da je soproga novega finančnega ravnatelja „doma na Slovenskem“. No, tudi Wolfova žena je doma na Slovenskem. Kar se tiče soproge g. Klimenta, pravijo češki poslanci, da je Nemka in nemškega mišljenja.

— **Kaj je pohujšanje?** Dne 14. t. m. je župnik Broc v Dravljah govoril par besed o ljubezni do bližnjega. Naš nadpastir mu je zato zagrozil, da mu vsame — mašo. Pred dobrim letom je pa v istih Dravljah dr. Lampe ljudi farbal, da bodo naprednjaki naredili in šentvilske cerkve — svinjski hlev, če smagajo pri volitvah in kaplan Zabret je pravil, da bodo morali cerkve podreti in šole zidati. Vključ tem farbarijam je postal dr. Lampe deželni poslanec in deželni odbornik, kaplan Zabret bo pa dobil dobro faro! To je vnebovpijoče! Zato je dobro govoril nek moč rekoč: Kaj mi hoče tak škof? On me gotovo ne bo spravil v nebesa, če jih sam ne bom zaslužil s poštenim življenjem.

— **Šhod slovenskega dijaštva v Pragi.** V petek, drugi dan shoda, je bilo na razpravi srednješolsko vprašanje. Na shod sta prišla med drugimi poslanci Trylovski in profesor variavškega vseučilišča Pogodin. Predsednik je predljal najprej pozdrave med drugim pozdrav župana Hribarja in predsednika Slovenske

Matice prof. Ilišča ter Adolfa Černega, izdajatelja „Slov. Prehoda“. Razpravljalo se je potem najprej o rusinskem srednjem šolstvu, pri kateri točki sta govorila tudi maloruski poslanci Trylovski in prof. Pogodin, ki je utemeljeval svoje prepričanje, da so slovanski narodi na pravi poti k zbliznanju in razpravljal o razločnem med starim in novim slovanstvom. Novoslovansko zbliznanje mora biti realno. Uresničenje slovanske vzajemnosti je danes bolj konkretno, nego kdaj poprej. Razpravljalo se je potem o šolskih razmerah pri vseh slovanskih narodih izveniški lužiske Srbe. Filozof G. Prekovšek je jako temeljito poročal o slovenskem šolstvu. Pojasnil je razmere vsestransko in dokazal, da je naše nezadostno šolstvo krivo slovanske kulturne zastalosti. — Sobotna seja je bila posvečena posvetovanjem o vseučiliških razmerah. Prvi govornik docent dr. Foustka je pojasnil krivico, ki se v obče godi Slovanom glede vseučilišč. V Avstriji je 35% Nemcev in ti imajo pet vseučilišč, 64% Slovanov pa ima le tri vseučilišča in sicer Poljaki dve in Čehi eno, Malorusi in Slovenci pa nobenega. O slovenskem vseučiliškem vprašanju je poročal dr. Rostohar, ki je pojasnil vso zgodovino tega vprašanja in vseučiliške razmere za Slovence. Poročilo je bilo velezanimivo in je vzbudilo največjo pozornost. Razpravljalo se je tudi o visokošolskih razmerah vseh drugih slovanskih narodov. Za nedeljo in za ponedeljek so bile določene plenarne seje; poročilo o njih še pride.

— **Vseslovenska konferenca v Pragi.** Kakor smo že poročali, se snidejo delegati raznih slovanskih narodov 12. t. m. v Pragi na konferenco, da se sporazumejo glede prireditve vseslovenskega kongresa. Za sprejem slovanskih delegatov se delajo v Pragi velike priprave. Za sprejem gostov se je sestavil poseben odbor, ki bo pod pokroviteljstvom mestne občine praške storil vse, da sprejme Praga slovanske goste čim najsijajnejše. Po končani konferenci se priredi skupen izlet v Kutno Goro.

— **Društvo slovanske vzajemnosti** se je osnovalo v Petrogradu. Vlada je pravila društva že odobrila. Na čelu društva stoji predsednik gosudarstvene dume N. H. Homjakov, član državnega sveta P. A. Korf in poslanec J. Miljutin.

— **Zagrizenost nemških železnih uslužbencev na Koroškem.** Te dni se je peljal voličen koroški rodoljub v Ljubljano. V Celovcu je prestopil iz vlake južne železnice in si hotel na celovškem kolodvoru kupiti vozni listek za državno železnico. Pri blagajni je imela službo neka gospodična. Ko ji je rekel, da želi vozni listek v Ljubljano, ga je srepo pogledala in osorno zaklicala „deutsch“. Slovenski potnik je še opetovano ponovil svojo željo, a mesto voznega listka je dobil vedno isti odgovor: „deutsch“. Naravno, da je ta neverjetna trdovratnost in zagrizenost nemške uradnice, Slovenca razburila, da je zaklical: „Ne v „deutsch“, ampak v Ljubljano hočem imeti vozni listek.“ Gospodična mu je na te besede obrnila hrbet in odšla. Ker pa dotični Slovenec le ni hotel vstati v Celovcu, je stopil v vlak, meneč, da bo mu itak sprevodnik drage volje dal vozni listek, zlasti ker je samo prestopil iz enega vlaka v drugega. Ko je na to med vožnjo stopil sprevodnik v kupe, ga je slovenski potnik vljudno prosil, naj mu preskrbi vozni listek. Mesto da bi sprevodnik ugodil vljudno izraženji želji, se je mogočno razkoračil in jel kričati: „Saj ste imeli pol ure časa, da dobite vozni listek, zakaj pa niste zahtevali voznega listka v nemškem jeziku?“ Sprevodnik se je na to okrenil in odšel, ne da bi se vrnil. V Vetrinju je videl Slovenec, kako so sprevodnik, strojevodja in načelnik postaje stikali glave in kazali s prstom na voz, v katerem se je vozil slovenski potnik. V Zihpolju so staknili ti junaki neko žensko, ki je bila baje navzoča na celovškem kolodvoru pri blagajni, ko je imenovani Slovenec zahteval karto v Ljubljano. Eden izmed železničarjev je kričal nad njo: „Sie haben gebürt, dass er sich geweigert hat zu zahlen!“ Konec tega prizora je bil, da je uradnik rekel sprevodniku: „In der nächsten Station auswagomieren!“ V Podrožici je prišel sprevodnik zopet v kupe, seveda brez zahtevanega voznega listka. Slovenec je sprevodnika znova opozoril, naj mu izgotovi vozni listek, ter mu obenem povedal, da je dobro slišal razgovor železničarjev, tikajoč se njegove osebe. Sprevodnik je bil očitno v zadregi ter hitro odšel, ne da bi hotel povedati svojega imena. Kmalu na to se je vrnil in prinesel vozni listek. Na tem listku je podpisal sprevodnik Treffuer. — Ta dogodek, ki jasno kaže, kako nesramo postopajo zagrizeni nemški

železniški uslužbenci na Koroškem s slovenskimi potniki, izročamo javnosti in opozarjamo nanj slovenske poslance, da storijo svojo dolžnost. Ali za Slovence res ni zakonov na Koroškem.

— **Boj za slovensko šolo v Leifersbergu pri Mariboru** nam je pridobil novih pristašev ter končal v čednem Slovencem. Slovenskih glasov 97; nasprotnih pa le 77. Gospodja leifersberški Germani, kje je vaša armada? Zanimive podrobnosti pa še le sledijo. Slava slovenski vzajemnosti!

— **Kako to?** „Grazer Tagblatt“ pisal je pred kratkim v svojih „kranjskih štimcah“, da je „Slovenski narod“ nemštvo najnevarnejši list. Kaj zlodja! In baš „Grazer Tagblatt“ je že sto in stokrat trdil, da je „Slovenski narod“ list brez vsake veljave in brez najmanjšega upliva in pomena!

— **Ruski akademiki v Ljubljani.** Shodu slovanskega naprednega dijaštva prisostvuje tudi več zastopnikov ruske akademične mladine. Ko bo shod v Pragi končan, se odpelejo ruski akademiki v Ljubljano, kamor jih je povabil župan Ivan Hribar. Ti akademiki so člani „Ruskoslavjanskega občestva“ v Petrogradu. To društvo ima namen pospeševati kulturno zbliznanje slovanskih narodov. V to svrhu bo društvo prirejalo kurze slovanskih jezikov in izlete v slovanske dežele ter ustanovilo slovansko knjižarno. Predsednik tega društva je vseučiliški profesor Lamanski, podpredsednik pa profesor Kovalovski.

— **Občni zbor „Slovenske sokolske Zveze“** je bil v nedeljo v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Za zveznega starosta je bil izvoljen zdravnik brat dr. Ivan Oražen. Zaradi pomanjkanja prostora danes, prinesemo poročilo jutri.

— **„Hotel Meran“** v Mariboru je ena najzagrizenejših nemških gostiln. Pri zadnji nemški pevski slavnosti je bila vsa hiša s frankfurtaricami okrašena. In vendar še zahajajo nekateri mariborski in okoliški Slovenci redno v to nemškutarsko hišo, dasi imajo v „Narodnem domu“ slovensko gosilno z izborno postrežbo.

— **Spremembe v srednješolski službi.** Na drugo državno gimnazijo v Ljubljano prideta profesorja Anton Peterlin iz Kranja in Alojzij Virbnik iz Novega mesta. Profesor Iv. Košan v Mariboru je dobil enako mesto na I. gimnaziji v Gradcu. Nadalje so premeščeni profesorji Fr. Handl iz Frideka v Celje, dr. Moertl iz Maribora v Gradec, dr. Prodingler iz Kočevja v Pulj, Jos. Schlemmer iz Celja na Dunaj, Adam Schuh iz Maribora (reaka) na Dunaj, E. Violin iz Zadra v Gorico, Evg. Weber iz Maribora (reaka) v Gradec in Fr. Zimmermann iz Mor. Tribave v Gorico. — Pravi (stalni) gimnazijski učitelji so postali: Artur Hruby na državni gimnaziji v Trstu, dr. Egger iz Pulja v Celovcu, Gustav Wiesner iz Kočevja v Češki Lipi, dr. Al. Bejaco iz Inomosta v Kočevju, Alfons Eisenberg iz Celovca na realki v Ljubljani, kandidat Jos. Fezzi v Kočevju, dr. Hassfurther na realki v Trstu, Frid. Hirsch iz Tešina v Kočevju, dr. L. Hornung iz Češkega na gimnaziji v Gorici, E. Lechleitner z državne realki v Trstu na drž. gimnaziji v Celju, Jos. Marini iz Gorice (gimnazija) v Bolcanu, Rud. Pregelj v Pazinu, dr. H. Svoboda v Ljubljani (reaka) in dr. Alb. Thalhammer iz Gradca v Kočevju. Zastadni učitelji so postali: Zvonimir pl. Doroghy za drž. gimnazijo v Pazinu, G. Hilber na drž. gimnaziji v Trstu, asistent na dež. realki v Brnu Vinko Levičnik za državno realko v Ljubljani in Ferd. Meier iz Celovca (gimnazija) za drž. realko v Trstu. Nadalje je imenovan za stalnega učitelja na državni realki na Dunaju (7. okraj) dr. Makso Samec, sin bivšega kamniškega župana.

— **Iz sodne službe.** Za sodnega slugo v Kranj pride c. kr. sodni sluga iz Senožeč Ivan Vrtančnik, na njegovo mesto v Senožeče pa pomočni sluga iz Kostanjevice Ivan Drobnik.

— **Imenovanje.** Višjemu dež. sodišču v Trstu kot prezidijalni tajnik prideljen dr. Teodor Stegu je dobil naslov in značaj dež. sodnega svetnika. — Okrajni sodnik v Gradcu ob Soči g. Emil Rencel je imenovan za dež. sodnega svetnika.

— **Iz finančne službe.** Komisar finančne straže I. razreda g. Jakob Samec je imenovan za višjega komisarja fin. straže II. razreda.

— **Iz sodne pismariške službe.** Adalbert Kopač, ječar pri okrožnem sodišču v Celju je imenovan za sodnopismariškega oficijala.

— **Papeški red.** Cesar je dovolil, da sme skladatelj gosp. Anton Foerster v Ljubljani sprejeti in nositi viteški križec papeškega reda sv. Silvestra.

— **Baronstvo je dobil podarmiral avstrijske vojne mornarice Leopold vitez Jedina.**

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Gospa Karla dr. Kaučeva v Vipavi je poslala družbi sv. Cirila in Metoda 30 K, katere je nabral znani rodoljub g. dr. V. Gregorič ob zažiganju kresov. Kresovi naj za praznik sv. Cirila in Metoda gore po vsem Slovenskem in ogrevajo rojake za rodoljubno narodno delo v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je poslal neki rodoljub iz Celovca nabrani znesek 51 kron. Živio!

Krasne Trubarjeve slike v barvni avtotipiji izda, kakor smo že poročali, "Društvo slovenskih književnikov in časnika" v Ljubljani. Umetniško izdelana slika, ki bo v okras vsakemu salonu, bo stala samo 2 K. Ker bo število naklade omejeno, se naj pravočasno zglašijo tisti, ki si namenjajo kupiti Trubarjevo sliko. Častna dolžnost vsakega naprednjaka in vsakega narodnega društva je, da si nabavi to sliko. Doslej so došla društvu naročila iz Notranjske in Štajerskega, kje so ostale druge slovenske pokrajine?

Uspeh slovenskega umetnika. Iz Prage se nam poroča: V jubilejni razstavi so združene vojaške godbe petih pešpolkov priredile "monstre koncert", pri katerem je sodelovalo blizu 300 glasbenikov. Občinstva je bilo nad 40.000. Dirigirali so vojaški kapelniki vsak eno točko sporeda. Naš rojak dr. Josip Čerin, kapelnik vojaške godbe pešpolka št. 91. je dirigiral zadnjo točko, dva "Slovaška plesa" od A. Dvořaka in je med vsemi dirigenti dosegel največji uspeh. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je dr. Čerin moral ponoviti "Slovaške pleske".

Za poučno potovanje na Češko, ki ga priredi o. kr. kmetijska družba v Ljubljani, oglašilo se je še tako malo udeležencev, da se je družba odločila podaljšati rok za zglastev do nedelje, to je do 5. julija. Kdor se do tega časa ne zglasti, tega ne bo več mogoče sprejeti.

Veselični odsek slov. trg. društva "Merkur" ima danes ob 9. zvečer v društvenih prostorih sejo. Pri seji se bodo določile vse podrobnosti za društveno veselico dne 5. julija; zato prosimo gg. odsekovne člane da se seje polnoštevilno udeležijo.

Pešizlet ljubljanskih Sokolov k Dev. Mariji v Polju. Včeraj popoldne je priredil ljubljanski Sokol pešizlet skozi Stepanjo vas in Dobrunje k Dev. Mariji v Polju. Dasi ravno se ni delalo nobene reklame za ta izlet, ampak so se telovadci sami med seboj domenili, da se priredi, vendar se ga je udeležilo 40 članov v kroju vseh treh ljubljanskih sokolskih društev ter precej naraščajo. Pod vodstvom vrlega načelnika brata Drenika in ob krepkem trobentanju bratov trobentačev so odkorakali Sokoli ob 2. iz telovadnice v "Nar. domu". Solnce je pripekalo prav po afričansko — toplomer je kazal na soncu 40° C — silen prah je dušil grla, vendar dobre volje ni zmanjkalo med izletniki. Kadar so odpele trombe, zadonele so lepe slovenske pesmi iz sokolskih grl in pot je minul le prehitro. Kjer so šli Sokoli, povesod so jih ljudje, stari in mladi, radostno pozdravljali in jim klicali "Na zdar" in "živio". Toliko izda "Slovenčev" bujskanje proti Sokolom in njegova grožnja, da jih bodo kmetje pobili, kadar se pridejo med nje! Sokoli so povsod dobrodošli! Ko so prišli Sokoli k Dev. Mariji v Polju v gostilno Kuharjevo, kjer je bil odmor, našli so tam vrle sestre Sokolice, ki so istotako napravile pešizlet iz Ljubljane. Da je bila zabava, ki se je kmalu razvila, skozinskoz pristrana, je umevno. Veselo se je prepevalo, Sokolice so pa odličile Sokole s ovetjem. Med govori naj omenimo onega brata Drenika, ki je kazal na vesel pojav, da so se sokolskih izletov začele udeleževati tudi sestre Sokolice. Napil je navzočim Sokolicam v prisrčnih besedah. Brat Kostnapfl je poudarjal bratstvo med vsemi tremi ljubljanskimi sokolskimi društvi, med katerimi ni nobene ljubosumnosti. Po končanem odmoru so odkorakali Sokoli na bližnjo vojaško vežbališče, kjer so bile eno uro proste vaje pod vodstvom brata Drenika. Vaje so izvršile točno, kar je brat Drenik koncem vaj pohvalno poudarjal. Ob pol 8 so odkorakali Sokoli skozi Selo in Vodnat v Ljubljano, povsod zopet burno pozdravljani. Ob močnem trobentanju so šli po glavnih ulicah mesta v "Narodni dom", kjer je bil razhod.

Narodna veselica v Trnovem. Na kresno nedeljo se je vršila na Steinerjevem vrtu narodna veselica. To je bila veselica, prirejena v večjem obsegu. Udeležba je bila v pravem pomenu besede ogromna, tako da je bil zaseden vsak kotiček. Na Opekarski cesti ni še bilo nikdar toliko ljudstva. Vidi se, da vse društveno življenje gravitiruje na Opekarsko cesto,

kjer ima svoj tabor neumorne in uspešno delujoče "Politično in prosvetno društvo za Krakovo in Trnovo". Prišli so na veselico naši somišljeniki iz vseh ljubljanskih okrajev; nekateri okraji so poslali deputacije. Rožna dolina, niti Šiška ni zaostala. Narodna veselica rojenega društva je uspela v vsakem oziru izbornu. Program se je izvršil točno in vrla domžalska godba je še s svojim obhodom po mestu vzbudila splošno pozornost. Korakala je namreč od "Figovca" v Trnovo in na vsem potu igrala. Pred njo je korakal deček, ki je nosil tablo z napisom: "Žegnanje v Trnovem". Domžalska godba se je našemu občinstvu zelo prikupila. Svirala je neumorno in na splošno zadovoljnost. Zabava je bila neprislusna, prav domača, kar se je videlo na zadovoljnih obrazih vseh gostov. Ene je razveseljevala godba, druge ples in umetalen ogenj, a vse pa res krasna in fina družba, ki se je zbrala na Steinerjevem vrtu. Bilo je res narodno prošenje, narodna veselica. Na vrtu je stal šotor ali štant, v katerem sta dve dražestni gospici (Repčičeva in Pečnikova) prodajali raznovrstne odpustke kot spomin na trnovsko prošenje. Da je ta narodna veselica sploh in posebe v gmotnem oziru dobro uspela, gre iskrena zahvala narodnim damam, ki so požrtovalno sodelovale, in sicer so to bile gospe: Jevčičeva, Sičeva in Trstenjakova in gđ. Kristina Devčeva, Ivanka Košakova, Fani Pečnikova, Marica Pleškova, Fani Repčičeva, Leopoldina Škerlova, Marija Škerlova in Zalokarjeva. Gospod Fran Pleško, poslovodja znane trdnice Naglasove, zasvedočil je, da je izboren dekorater. Izvršil je namreč zelo okusno vso vrsto dekoracij. Gre mu vse priznanje in zahvala. Osebito se je tudi odlikoval gospod Ivan Bizovičar, umetni in trgovski vrtnar v Trnovem, ki je tudi skrbel za dekoracijo vrta. Videli smo namreč, da je vrtnarski obrt v Trnovem na moderni stopnji. Bizovičarjev vrt in njegove nove, moderno urejene vrtnarske naprave so dokaz, da Bizovičar lahko ustreza zahtevam najfinjšega okusa. Ne vemo, čemu da bi se še zatekli z naročili k vrtnarjem, ki ne podpirajo naše narodne stvari. Omeniti nam je še končno, da je gospod Anton Steiner zadovoljil vse goste z okusno jedjo in pijačo ter s solidnimi cenami. Vsak gost je bil zadovoljen, kar je pač najboljša priporočila za Steinerjevo gostilno. Veselico je počastil s svojo navzočnostjo ljubljanski župan, Ivan Hribar s svojo soprogo. V ogromni množici smo videli tudi nekatere občinske svetovalce. Na svidenje v prihodnjem letu!

Socialni demokratje prirede danes ob 8. zvečer na vrtu "Narodnega doma" ljudski shod, na katerem se bo razpravljalo o podražanju piva.

Nov poštni urad. Dne 1. julija 1908 odpre se v Mostah, v političnem okraju Ljubljana nov poštni urad pod imenom "Moste pri Ljubljani", ki se bode pečal s pisemsko in vozno pošto ter obenem služboval kot nabiralnica poštne hranilnišnega urada. Zvezo bode imel s poštним omrežjem po obstoječi poštni vožnji Devica Marija v Polju-Ljubljana 1. Pri tem poštmem uradu uvede se istočasno tudi služba selskega pismonoše.

Smrtne nesreče. Ko se je danes ponoči peljal 300 vojakov tukajšnjega 27. pešpolka v asistenco na Bled, je dal poročnik M. četovodji Hydljerju službeni samokres v obrambo. Ta se je v mnenju, da je samokres prazen, igral z njim in dvakrat sprožil proti četovodji Krishcu 1 stotnijo. Na to mu Krishc vze samokres in mu v šali zagrozi, da ga ustrelji. Ko je sprožil tretjič, se je čul pok in četovodja Haydler se je zgrudil smrtonosno zadet v trebuh. V Medvodah so ranjenca preložili na vlak, ki je peljal v Ljubljano. Oddali so ga v garnizijsko bolnico, kjer je danes dopoldne izdihnil. Haydler in Krishc sta bila jako marljiva vojaka in bi imela iti v dveh mesecih na dopust.

Volikanski požar na Bledu. Včeraj popoldne je nastal v vasi Grad občina Bled ogenj, ki je uničil 32 hišnih posestnikom 40 gospodarskih poslopij. Goreti je začelo v špi ondotozna pismonoše, pri katerem sta bila dva fanta, ki sta iz Radovljice s stricu prišla na obisk. Fanta sta skrivaj kadila cigarete ter pri tem zažgala. Ogenj se je z velikansko naglico širil od strehe do strehe do Potočnikov hiše, kjer je pogorela streha ondote kapelice. Tudi občinska ubožnica je bila hipoma v plamenih. Ogenj se je razširil tudi v bližnji gozd in ga hudo poškodoval. Hišo Sekovaniča, kjer je bilo precej smodnika, so z veliko težavo rešili. Strašen požar, ki je vzbudil ob dveh popoldne, se je videl daleč na okrog, kajti posamezni plameni so žvigali po 20 metrov visoko. Ljudje, ki so se peljali z vlakom, so že v Javorniku videli ogenj. Koj ko je

ogenj izbruhnil, se je brzojavilo na vse strani po pomoč. Dokler ni bilo brigalen, so poleg domačinov pomagali gasiti letovčarji, ki so iz jesera nosili vodo. Kmalu je došla požarna bramba iz Jesenice, potem iz Radovljice, Beljaka, Gorice, da celo iz Trsta. Iz Ljubljane je odšlo najprej 40 vojakov 27. pešpolka potem pa je poseben vlak pripeljal vojakovistega polka 300 mož — od vsake stotnije po 25 mož — in brigalna tukajšnje požarne brambe. Ker na Bledu ni bilo konj, da bi vozili brigalne, vpregali so se ljudje sami in jih peljali. Zgorelo je poleg poslopij tudi mnogo živine, slovec se k sreči ni noben ponesrečil. Pogorelo, še itak reveži, so vsled strahovitiga ognja, ki še danes ni bil pogasjen, silno udarjeni in so ožigali savorovani le za prav nizke zneske. Bližnji hoteli in vile so ostali popolnoma nepoškodovani. — O požaru se nam dalje še poroča: Potniki, ki so se vozili včeraj s popoldanskim vlakom, ki prihaja v Ljubljano ob 4. popoldne, so opazili požar v Javorniku. Ob blejskem gradu se je dvigal ogromen oblak dima, spodaj pa je švigal plamen, visok kakih 15 metrov. S prva se je mislilo, da gori gozd, na ogromnih ognjenih plamenih pa se je kmalu spoznalo, da gori cela vas. Na postaji v Radovljici so potniki opozorili nekatere na kolodvoru se nahajajoče Radovljčane, da gori vas Grad pri Bledu in da naj o tem avizirajo ognjegasce. Kmalu na to se je radovljška požarna bramba že odpeljala na lice požara. Kakor se nam poroča, se pri rešnem delu zlasti odlikuje vojaštvo, posebno prostovoljci so si stekli pri tem delu največjih zaslug. Dva konjeniška prostovoljca sta z življensko nevarnostjo rešila celo vrsto ljudi gotove smrti.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Zagorju ob Savi priredi v proslavo slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda dne 4. julija na vrtu gospe Mariji Weinbergerjeve veselico.

Karel Freyberger, učitelj tehnično-matematične skupine na deželni meščanski šoli v Celju, je imenovan za ravnatelja deželne meščanske šole v Radgoni. — Učitelji slovenski, pozor!

Iz Celja. Umrli je v nedeljo, 28. junija, tu odvetnik dr. Stepisch-negg, ki je bil pred par dnevi baje zadet od kapi. Mož je bil še nekaj let političen mrtvec, a prej pa kolodvaja celjskih Nemcev. Z njim Celje zgubi markantno osebo.

Sadna in vinska letina na Štajerskem kaže izredno dobro. Trte so tako obložene z grozdomi, da kaj sličnega ne pomnijo niti stari ljudje. Dobro letino obeta vse sadje, razun breskev; posebno polne so češnje.

Za učitelja na moški kazalnici v Mariboru je imenovan dose-danji nadučitelj v Kozjem Anton Hohnjec.

Akad. tehn. društvo "Tabor" v Gradcu naznanja četrtoletniški večer, ki ga priredi v četrtek, dne 2. julija ob 8. zvečer v restavraciji "Zum alten Telegraf" (Grabengasse 12). Prijatelji društva dobrodošli!

Akad. tehn. društvo "Triglav" v Gradcu IV. redni občni zbor se vrši v sredo 1. julija ob 8. zvečer v društvenih prostorih (Leonhardstrasse 4 I.) z običajnim sporedom.

Rodoljubni čim. V "Miru" čitamo: Gospod Lovro Zablačan je izročil svoje lepo posestvo z opravo za gostilno in prodajalno vred "Hranilnici in posojilnici v Glinjah" z namenom, da bodo tukaj za vedno imela ona in druga narodna društva, kakor "Slovenska čitalnica", pevsko društvo "Drava", tamburaši itd. svoj lastni dom. Koliko je še daroval ta skromni mož v narodne namene! Ustanovitve vseh imenovanih društev je bila mogoča skoraj le z njegovo pomočjo. In zadnji njegov dar jim je zagotovil obstoj za vedno. Hvaležnost nas veže, da tudi mi skrbimo vsak po svoji moči, da se bo izpolnila njegova želja, da se ohrani naš mili narod slovenski, ne samo v Glinjah in spodnjem Rožu, ampak tudi drugod, kjer bivajo Slovenci. Gospod Zablačan postavil si je spomenik, ki bo pričal o njegovi ljubezni do slovenskega naroda na veke. Glinjiv prizor je bil, ko so mu pri seji od-bora "Hranilnice" dne 18. t. m. zbrani odborniki v znak hvaležnosti prodajali roke in izročili od vseh podpisano spomenico. Bog živi zgledega rodoljuba in ga ohrani še mnogo let!

Na smrt je obsedilo celovško poročno sodišče delavca Andr. Seewalsa, ki je v St. Andražu v Lavant. dolini umoril in oropal nekega tovarniškega delavca.

Kakšen duh voje na gorikem okrajnem glavarstvu, je razvidno iz tega slučaja: Goriki irredentovski list "Corriere" pripoveduje, da je neki redar s glavarstva (državna policija) v pogovoru javno rekel, da so Slovenci res "ščavi" in to glede na dogodke na binkoštni ponedeljek v

Gorici. Voditelj okrajnega glavarstva goriknega grof Attenu je nastopil očitno proti Slovincem; no, potem se ni čuditi, če je širil protislovenski duh tudi v kakega zvestega njegovega služabnika! Žalostna na tem je okolnost, da je tisti o. kr. redar Slovenec ter je tako slep, da zmerja samega sebe s "ščavom" v veliko veselje Lahov. Če si ne upa po drugi poti avanzirati, je ta pot jako malo častna.

Dve hiši sta pogoreli na Lokvah pri Gorici. V bližini so kurili običajni kres, od katerega je zanesla burja iskre na hiši.

Dva brata ranjena. Na postaji v Divači sta dedela delavca Josip in Karel Štok; kar sta prišla pod vo-zove, ki so Karla tako pomečkali, da najbrž ne bo okrevaj. Josip ima strto levo lopatico in vse telo polno bunk.

Ustrelil se je v Trstu z lovsko puško v srce 33letni delavec Fortunat Baccetti in bil na mestu mrtve. Vzrok bolezni.

Smrtina nesreča. V Trstu je s parnika "Semiramis" padel Peter Kosič iz Dalmacije tako nesrečno, da je utonil.

Z vilicami se je zabodel v vrat v Trstu 39letni oženjeni zidar Anton Černigoj. Ko so ga našli, stal je še pokonci z vilicami v vratu. Umrli je kmalu nato.

Z zida je padel v Trstu neki 40letni delavec in si ubil črepijno. Piše se baje Svetina.

Pomota. Uradno se razglša, da je vest o imenovanju policijskega koncipista Al. Keršovana v Trstu za policijskega komisarja pomota.

Tatvina. Deželnemu sodišču so izročili 21letnega potepuha Franca Kocmurja, ki je na Studenou vlomil v stanovanje Uršule Oven in ukradel desetak. — V glavno tobačno trafiko gospe Ide Guzelj v Novem mestu, je vlomil neznan tat in odnesel za 45 K vrednosti.

Corrigendum! V notici "Nemška nestrpnost" v sobotni številki našega lista se je vrnila neljubna tiskovna pomota. Končni citat bi se moral glasil, kakor je razvidno iz konteksta samega "Habeant sua fata libelli", ne pa "Habeant sua fata libelli".

Na Triglavu je bilo pretekla dva praznika nad 100 turistov. V Triglavski koči na Kredarici je v noči od nedelje na ponedeljek prenočevalo okrog 50 turistov. Kakor že preje večkrat, izkazalo se je tudi to pot, da je koča dosti premajhna in da ne od-govarja več potrebam. Koča se poveča še letos in se material za potrebo zgradbo že marljivo spravlja na Kredarico. Nova Tominskova pot ni preko zime čisto nič trpela, kar je treba konstatirati radi tega, ker se zgotove strani razširja govorica, da so jo plazovi mestoma razdejali in da se radi tega ne more pripraviti turistom. Tominskova pot je ena naj-zanimivejših v Triglavskem pogorju, zato jo izvežbanim turistom priporočamo, da se je pridno poslužujejo. Aljažev dom v Vratih je že otvorjen. Kakor lani, oskrbujeja ga tudi letos zakonska Dobieš, ki sta si, odkar upravljata »Aljažev dom«, pridobila radi izborne potrebe in uslužnosti splošno priznanje pri vseh, ki obiskujejo Vrata. Pijača je izborna, jedila okusno prirejena, postrežba točna, cene zmerne, zato slovenskemu občinstvu toplo priporočamo, naj pridno posejajo velero-mantično gorsko dolino Vrata, kjer se jim nudi ne samo izreden duševni užitek, marveč je tudi v vsakem oziru skrbljivo za vse telesne potrebe.

Ogromna skalna plast se je včeraj zjutraj okrog 8. vrgala od Rjovine pod Triglavom. Ko se je vtrgala, je počilo, kakor bi naenkrat strelilo več sto topov. Odršana skalna plast se je med silnim bobnenjem valila v globel Pekel, kjer vodi pot s Triglava skozi Kot. Ker je skoro istočasno po tej poti spelo več turistov s Triglava v dolino, je pripisovati le srečnemu naključju, da se ni prigodila kakla nesreča.

Karambol. Ko je peljal pred-včerajšnjim po Poljanski cesti hlapec Ivan Leskovec z vpreženim to-vornim vozom, se je pripeljal na-proti na koleseljno hlapec Tomaž Rajht in sta zadela skupaj. V istem trenutku je pripeljal mimo električni voz, katerega je voznik, da je pre-prečil večjo nesrečo tako hitro usta-vil, da je izgubila neka, v vozu sedeča dama ravnotežje in se na čelu lah-ko poškodovala.

Vol splašal se je v soboto popoldne na Dunajski cesti poleg pošte po-sestniku Jož. Jakobu iz Savelj. Vol je zadel v tam stoječ s specerijskim blagom noložen vožiček, hlapec Iva-na Selsaka, katerega je prevrnil in tudi hlapec potegnil seboj. Jakob je sicer vola držal, a so mu moči opeša-le, tako da je tudi sam padel pod voz. Divjega vola sta končno prišla po-licijski stražnik in postrešček Hri-bar.

Izgubljeno in najdeno. Zasebni-ca ga. Ana Aličeva je izgubila srebr-

no žensko uro z dolgo verižico. Zelez-ničarjeva soproga Ivanka Fabijano-va je izgubila srebrno žensko uro. Sprevodnikova žena Marija Lorber-jeva je izgubila črno usnjato torbico; v nji je rjava denarnica in žepni ro-bee. Ključarski pomočnik Avgust Keršič je našel rjavo usnjato ročno torbico z manjšo svoto denarja. Stavbni tehnik g. Roman Treo je na-šel usnjato denarnico z malo svoto denarja. Užitenjski paznik Josip Ahčan je našel žensko ročno torbico, v kateri je črna denarnica, merilo in žepni robee. Na južnem kolodvoru je bilo izgubljen, oziroma najdeno čr-ni dežnik, ročni kovčeg, siva jopica, star višnjevi solnčnik, črn ženski klo-buk, dva ženska dežnika in spreha-jalna palica. Solski učencec Edvard Bohine je našel pasji nagobčnik. Tr-govski sodrnik g. Fran Zajec je izgubil zlat prstan, vreden 24 K. — Zasebnica ga. Marija Simova je iz-gubila molitvenik. Neka dama je iz-gubila torbico, v kateri je imela ne-kaj proprijetet in manjšo svoto de-narja. Kontorist g. Vladimir Janu-šič je našel zlat poročni prstan.

Drobne novice.

— **Primanjkljaj dunajskega ju-bilejskega spreveda** znaša baje 800.000 K. Od obrtnikov zahteva ko-mite 200.000 K prispevka. Mestna občina plača 200.000 K, dasi ji je cela komedija provzročila na drevju in nasadih 80.000 K škode. Ves spre-vod je veljal približno 3 milijone kron.

— **Bomba.** V Vajenu je srečal nočni čuvaj neznanega moža, ki je vrgel proti čuvaju bombo, da mu je odtrgala roko. Bomba je bila name-njena baraki, v kateri je spalo nad 100 delavcev.

Književnost.

— **Društvo hrvatskih knji-ževnikov v Zagrebu** izda najno-vejše pesmi Silvija S. Kranjčev-čiča, ki je poleg Prevadoviča eden največjih hrvatskih pesnikov. Ta knjiga izide ob petindvajsetletnici Kranjčevičevega pesnikovanja in bo okrašena z ilustracijami hrvatskih umetnikov pod vodstvom prof. Csiko-sa. Ta izdajajima pa še drug namen. Kranjčeviča je že drugo leto težko bolan. Vsled ponesrečene operacije ki je držala pesnika 9 mesecev v po-stelji, je nastala nujna potreba, spra-viti Kranjčevič v specialistiški sanato-rij, kjer je upanje, da končno ven-par okreva. Kranjčevič pa je vsled dolge bolezni finančno ruiniran in zato hoče društvo književnikov v to izdajo njegovih del dobiti sredstev za zdravljenje pesnika v sanatoriju. Knjiga bo veljala 20 K.

Telefonska in brzojavna poročila.

Revolucija v Perziji.

Petrograd, 30. junija. Iz Perzi-je poročajo, da so še vse severne po-krajine uprle proti šahu. Revolucio-narji so že na potu proti Teheranu. Šah ima okrog sebe zbranih komaj 10.000 mož. Splošno se sodi, da se vname krvava državljanska vojna, ako ne bo šah vrnil ugrabljene usta-ve.

Eksminister Nasi na svobodi.

Rim, 30. junija. Bivši naučni minister Nunzio Nasi, ki je bil radi poverjenja obsojen v več mesečno ječo, je bil včeraj izpuščen iz zapo-ra. Njegovi pristaši so mu priredili viharne ovacije. Nasi je sprejel ne-broj brzojavnih pozdravov, med te-mi tudi enega iz Dubrovnika. V Si-ciliji so bile včeraj po vseh mestih, zlasti pa v Trapaniju, kjer je bil Na-si opetovano izvoljen za poslanca, velike demonstracije za Nasija, na-perjene proti vladi.

Železniška nesreča.

New York, 30. junija. Tu sta v soboto trčila dva brzovlaka drug ob drugega. Ubityh je bilo 30 ljudi, tež-ko ranjenih pa brez števila.

Fallieresovo potovanje na Rusko.

Pariz 30. junija. Vlada je za-htevala 400.000 frankov kredita, za potovanje predsednika Fallieresa. So-cijalist Vaillant je predlagal, naj se od te svote črta 50.000 frankov ter s tem onemogoči Fallieresovo poto-vanje na Rusko. Zbornica je ta pred-log odklonila s 489 proti 62 glaso-vom.

Ministrska kriza v Srbiji.

Belgrad 30. junija. Pričakuje se, da bo ministrska kriza v kratkem končana. Za finančnega ministra bo imenovan Popović, srbski poobla-ščene pri trgovinskih pogajanjih s Avstro-Ogrske, sunanje posle pa naj-brže prevzame poslanik v Rimu, Mi-lanović.

Zaradi prekinjenja telefona niso došle najnovejše vesti s Dunaja.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vjudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da podlžanje ne preneha in da dobé vse številke.

"SLOVENSKI NAROD"

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto... K 24.- Četrt leta... K 6.-
Pol leta... K 12.- En mesec... K 2.-

V upravnistvu prejemam na mesec K 1.90.

S podlžanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto... K 25.- Četrt leta... K 6.50
Pol leta... K 13.- En mesec... K 2.30

Za Nemčijo vse leto 28 K. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naročba se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez oziroma vsakemu, kdor je ne vplačilo o pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dne borze 27. junija 1908.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majska renta	97.10	97.30
42% srebrna renta	99.15	99.35
4% avstr. krona renta	97.20	97.40
4% zлата	115.90	116.10
4% ogrska krona renta	93.-	93.20
4% zлата	111.-	111.20
4% posojilo dež. Kranjske	97.75	97.85
4% posojilo mesta Spiljet	100.10	101.0
4% Zadar	99.20	100.20
4% bos.-herc. železniško posojilo 1902	98.75	99.75
4% češka dež. banka k. o.	97.95	98.25
4% z. o.	97.50	98.50
4% zast. pisma gal. dež.	98.70	99.70
4% hipotečne banke	104.-	105.-
4% pr.	98.50	99.50
4% zast. pisma innerst. hranilnice	98.25	99.25
4% z. pis. ogr. hip. ban.	98.50	99.50
4% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	98.-	99.-
4% obl. češke ind. banke	99.75	100.75
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.90
4% prior. dolenskih žel.	98.20	99.20
3% prior. juž. žel. kup.	281.-	283.-
4% avstr. pos. za žel. p. o.	99.10	100.10
Srečke.		
Srečke od 1. 1860%	150.30	154.30
od 1. 1864	261.-	265.-
tiške	143.-	147.-
zem. kred. I. emisije	270.-	276.-
II.	261.50	267.50
ogr. hip. banke	249.25	256.25
srb. a frs. 100.-	102.-	108.-
turške	185.50	186.50
Srečke	19.40	21.40
Kreditne	472.-	482.-
Inomoške	108.-	118.-
Krakovske	111.-	121.-
Ljubljanske	61.25	67.25
Avstr. rdeč. križa	50.-	54.-
Ogr.	25.40	27.40
Rudolfove	67.50	71.50
Salcburške	187.25	188.25
Dunajske kom.	496.-	506.-
Deincee.		
Južne železnice	123.75	124.75
Državne železnice	695.75	696.75
Avstr.-ogr. bančne deln.	1759.-	1769.-
Avstr. kreditne banke	619.75	620.75
Ogrske	737.60	738.60
Zivnostenske	238.-	238.50
Premogokop v Mostu (Briz)	705.-	708.-
Alpinske montan	649.-	650.-
Praske žel. ind. dr.	2650.-	2660.-
Ruma-Murányi	547.90	548.90
Trboveljske prem. družbe	265.-	268.-
Avstr. orožne tovr. družbe	525.50	527.-
Češke sladkorne družbe	166.-	168.-
Valute.		
C. kr. cekin	11.36	11.38
20 franki	19.11	19.13
20 marke	23.48	23.63
Sovereigns	23.92	23.97
Marke	117.52	117.75
Laški bankovci	95.45	95.62
Rubliji	2.51	2.52
Dolarji	4.80	5.-

Južne železnice	123.75	124.75
Državne železnice	695.75	696.75
Avstr.-ogr. bančne deln.	1759.-	1769.-
Avstr. kreditne banke	619.75	620.75
Ogrske	737.60	738.60
Zivnostenske	238.-	238.50
Premogokop v Mostu (Briz)	705.-	708.-
Alpinske montan	649.-	650.-
Praske žel. ind. dr.	2650.-	2660.-
Ruma-Murányi	547.90	548.90
Trboveljske prem. družbe	265.-	268.-
Avstr. orožne tovr. družbe	525.50	527.-
Češke sladkorne družbe	166.-	168.-

C. kr. cekin	11.36	11.38
20 franki	19.11	19.13
20 marke	23.48	23.63
Sovereigns	23.92	23.97
Marke	117.52	117.75
Laški bankovci	95.45	95.62
Rubliji	2.51	2.52
Dolarji	4.80	5.-

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 30. junija 1908.

Termin	za 50 kg K	za 50 kg K
Pšenica za oktober	10.65	8.65
Rž za oktober	8.65	6.92
Koruzi za julij	7.02	6.80
za avgust	6.80	8.22
za maj 1909	8.22	
Oves za oktober		

Er.ktiv 10-15 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Vikina nad morjem 206. Srednji zračni tlak 736.9 mm.

Junija	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebe
27.	9. zv.	736.8	23.2	sr. svzh. del. jasno	
28.	7. zv.	738.3	18.6	sl. jvzh.	jasno
29.	2. pop.	736.2	27.8	sl. vzjvzh	
30.	9. zv.	737.8	21.7	sr. jvzhod del. jasno	
1. jula.	7. zv.	739.5	16.7	sl. vzhod jasno	
2. pop.	737.	28.0	sl. vzhod		

Srednja sobotna in nedeljska temperatura: 22.7° in 22.5°; norm. 18.9° in 19.0°.

Padavina v 24 urah 0.3° in 0.0°.

Narodnjaki! Prispevajte za Trubarjev spomenik!

Gostilna s trgovino

mešanega blaga se sprejme v najem. Ponudbe pod „gostilna“ na uprav. „Slov. Naroda“.

Kupim „Jurčičeve zbrane spise“ antikvarčno.

Ponudbe pod „Jurčič“ na uprav. „Slov. Naroda“.

Izšla je zgodovinska povest v dveh delih

Strahovalci dveh kron.

Ponatis iz „Slovenskega Naroda“.

Dejanje tega ljudskega romana je zajeto iz velikih bojev med beneško republiko in turškim cesarstvom, v katerih bojih so igrali veliko vlogo piratije, ki so strahovali mnogo desetletij naprej Turke in potem Benečane. Vse glavne osebe tega ljudskega romana so zgodovinske, kakor so tudi glavni dogodki zgodovinski.

Cena obema zvezkoma 2 krons, po pošti 40 vin. voč.

Na prodaj

v „Narodni knjigarni“ in vseh knjigotržnicah.

Pozor p. n. gg. gostilničarji in zasebniki! Vinska trgovina ALOJZIJA ZAJCA

.. v Spodnji Šiški pri Ljubljani ..

ima v zalogi najboljša in jamčeno pristna vina iz najslav. vinskih goric kakor: dolenski cviček iz Gdove poči in iz Drenove, bizeljec, sromeljčan, in druga štajerska, hrvaška, istrska in goriska vina.

Cene zmerne! Postrežba solidna in točna! Vzorec na razpolago!

Velika serijska prodaja!

60% nižje cene za vse poletne predmete n. pr.: damske batistne in svilnate obleke, svetle obleke, piketasta in platnena krila ter čipkaste in batistaste bluze. Moške in deške listrove in pralne obleke in lahke obleke iz poletnega blaga.

„Angleško skladišče oblek“ O. BERNATOVICH

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

„The Gresham“ zavarovalna družba za življenje v Londonu.

pod nadzorstvom c. kr. avstrijske in angleške vlade.

C. kr. avstrijska vlada je v varnost avstrijskih zavarovancev pripoznala

K 33,743.421.70.

Izvod iz poročila glavne skupščine dne 17. maja 1908 v Londonu.

1. Splošna prejemka za 1. dec. 1905 K 32,677.80

2. Splošna aktivna dne 31. dec. 1905 „ 223,817.069

3. Izplačane police „ 515,093.054

4. Splošni presežek dne 31. dec. 1905 „ 7,223.290

Poraba presežka:

Dobiček zavarovancem K 5,295.843

Dividende in obresti „ 726.675

Nadaljnja rezerva za eventualno znižanje obrestne mere „ 1,200.872

„ 7,223.290

Novi tarifi z ngodnimi kombinacijami (zavarovanje življenja pokojnine in otrok) oddaja zastoj in poštne prosto.

Generalno zastopstvo v Ljubljani, na Frano Ježekovi cesti št. 17 pri

GVIDONU ZIESCHKO.

Osebe, ki se hočejo poslužiti svojih dobrih zvez in ki so sposobne za nabiranje zavarovanj v mestu in na kmetih, se takoj nastavijo s stalno plačo in provizijo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica zlasti je ugodno zavarovanje na doživlje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ma po preteku petih let pravico do dividende.

Urrarski učenec

se sprejme pri Rudolfa Rusu v Kranju.

Lepa poletna

stanovanja

z vse opremo, kopališčem itd. ima se za oddati Fran Jare v Medvedah.

2265-1

Klobuki se sprejemajo v popravo.

St. 21.442.

2266 1

Razpis.

Na dan obletnice poroke Njene o. in kr. Visokosti gospe nadvojvodinje Marije Valerije je razdeliti 400 K med peterske ubogih vdov ljubljanskih.

Prošnje za podelitev teh podpor je vlagati pri mestnem magistratu

do 20. julija t. l.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 23. junija 1908.

blagajno

srednje velikosti in dobro ohranjeno. Ponudbe pod „F. D.“ na uprav. „Slov. Naroda“.

2263-1

Praktikant

Hrvat, rimokatolik, z svrhu III. realko, išče mesta v kaki boljši trgovini manufakturne ali špecerijske stroke, kjer bi mogel imeti stanovanje in hrano, in da bi lahko posejal trgovsko šolo.

Več v uprav. „Slov. Naroda“.

Izprašan lokomobilni strožnik se sprejme za

kurjača

Pogoji: popolna treznost, če mogoče ključavničar in oženjen. Dohodki: Stanovanje in kurjava prosta, plača po dogovoru.

Vprašanja na tvornico šotne stelje v Babni Gorici, pošta Školjica.

22442

Izjava.

Kot bivši tih družabnik pečarskega mojstra gosp. Frana Kozina na Glincah št. 14, izjavljam s tem, da nisem plačnik za nikake dolgeve, katere je gorl omenjeni delal ali bi utegnil še delati na moje ime, ker sva se razdružila.

Na Glincah 30. junija 1908.

Ivan Pirnat

posestnik in trgovec na Glincah šte. 23.

Kavarna MERKUR

vsako sredo, soboto in nedeljo

vsu noč odprta.

Proda se tudi

biljard

jako pripraven za na deželo.

Viktor Izlakar.

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1908. leta

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

7:05 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožico, Celovec, Prago.

7:07 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9:26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.

11:38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.

1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3:45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.

7:10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.

10:40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7:28 jutraj. Osebn. vlak v Kamnik.

2:05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.

7:10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.

10:50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo v nedeljah in praznikih.)

Odhod v Ljubljano juž. žel.

6:56 jutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Jesenice, Gorice, Trsta.

8:34 jutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11:22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico in Trbiž, Gorice, d. ž., Jesenice.

2:32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

3:56 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Gorice, d. ž., Trsta, d. ž., Jesenice.

6:50 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Jesenice.

8:37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

8:45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta, d. ž., Gorice, d. ž., Jesenice.

11:50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta, d. ž., Jesenice.

Odhod v Ljubljano drž. kolodvor:

6:46 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

10:59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

6:10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

9:59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo v nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednji evropskem času.)

C. kr. ravateljstvo državnih železnic v Trstu.

Miss Farler and Miss Everitt

have left for London and return to Ljubljana to resume their lessons the 1 st. of October. 2269-1

Stenografinja

za slovensko in nemško stenografijo, zmožna tudi strojeplisa itd. priprava in izvedba v kaki pisarni v Ljubljani, Gorici, Trstu ali kje na deželi. Nastop takoj.

Ponudbe na upravištvu „Slovenskega Naroda“ pod „stenografinja“.